

KINH PHÁP ÁN

**Hán dịch: Tây Thiên dịch kinh,
Tam tạng triều phụng đại phu, Thí hồng lô khanh,
Truyền pháp đại sư Thi Hộ.
Việt dịch: Tì-kheo Thích Nguyên Chơn**

---o0o---

Nguồn

<http://www.hoavouu.com>

Chuyển sang ebook 10-06-2014

Người thực hiện :

Nguyễn Ngọc Thảo - thao_ksd@yahoo.com.vn

Nam Thiên - namthien@gmail.com

[Link Audio Tại Website http://www.phapthihoi.org](http://www.phapthihoi.org)

---o0o---

Trong thời gian Đức Phật cùng với các bí-sô an trú tại nước Xá-vệ, một hôm Ngài bảo:

- Này các thầy! Hôm nay ta sẽ giảng giải cho các thầy biết một loại Pháp ấn siêu việt. Các thầy nên phát khởi tri kiến thanh tịnh, lắng lòng nghe nhận, chú tâm ghi nhớ rồi suy nghĩ cho thật thấu đáo.

Các bí-sô bạch Đức Phật:

- Thật quý thay! Cúi xin Thế Tôn giảng dạy, chúng con rất muốn nghe!

Đức Phật liền dạy:

- Này các thầy! Tánh Không thì rỗng không, không vọng tưởng, không sanh, không diệt, là tất cả tri kiến. Vì sao? Vì tánh Không không có nơi chốn, không thuộc sắc tướng, chẳng có các tướng, vốn vô sanh, tri kiến không thể nhận biết, xa lìa chấp trước. Do lìa chấp, nên gồm thâu tất cả pháp, trụ nơi tri kiến bình đẳng, tức tri kiến chân thật. Tánh Không như vậy, các pháp cũng như vậy. Đó gọi là Pháp ấn.

- Nay các thầy! Pháp ấn này là ba môn giải thoát, là pháp căn bản của các Đức Phật, là Phật nhãn, tức là nơi qui hướng của chư Phật. Vì thế, các thầy nên lắng lòng nghe nhận, ghi nhớ tư duy, quán sát thật đúng đắn.

Người tu hành an trú những nơi vắng lặng như trong núi rừng, nơi cội cây, thì nên quán sát thật đúng sắc là khổ, là không, là vô thường mà sinh tâm nhàm chán, trụ nơi tri kiến bình đẳng. Cứ như thế, quán sát thọ, tưởng, hành, thức là khổ, là không, là vô thường mà sanh tâm nhàm chán, trụ nơi tri kiến bình đẳng. Các uẩn vốn không, chỉ do tâm sanh, tâm pháp đã diệt, các uẩn cũng không khởi dụng. Thấu suốt như vậy là chánh giải thoát. Được chánh giải thoát rồi thì xa lìa các tri kiến. Đó là Không giải thoát môn.

Này các thầy! Trụ nơi tam-ma-địa quán các sắc cảnh, thì thấy tất cả đều diệt tận, lìa các tướng. Như thế, thanh, hương, vị, xúc, pháp cũng đều diệt tận, lìa các tướng. Quán sát như vậy gọi là Vô tướng giải thoát môn. Vào môn giải thoát này rồi, thì liền được tri kiến thanh tịnh. Do thanh tịnh, nên trừ sạch tham sân si. Đã sạch tham sân si, thì an trụ nơi tri kiến bình đẳng. Đã trụ tri kiến bình đẳng thì lìa ngã kiến và ngã sở kiến, thấu rõ các kiến không có nơi sanh khởi, không có nơi nương gá. Lại nữa, đã lìa ngã kiến, tức không còn kiến, văn, giác, tri. Vì sao? Vì do nhân duyên mà sanh các thức, nhưng nhân duyên và thức ấy đều vô thường. Vì vô thường, nên các thức không có thật tánh. Thức uẩn đã không, thì không tạo tác. Đó gọi là Vô tác giải thoát môn. Đã vào Vô tác giải thoát môn, thì thấu đạt chỗ rốt ráo của pháp, không chấp trước các pháp, thể nhập chỗ vắng lặng của các pháp.

Này các thầy! Đó là Pháp ấn siêu việt, cũng là ba môn giải thoát. Nếu các thầy tu học ba môn này, nhất định được tri kiến thanh tịnh.

Nghe Đức Phật giảng thuyết xong, các bí-sô vô cùng vui mừng, cúi đầu đánh lễ, tin nhận tu trì.

Hết